

[Klaus Hækkerup]

giver de besparelser, som man så let og så flot kan nedfælde på papiret.

Selvfølgelig bliver det også spændende at vurdere udtalelserne fra de ansattes organisationer, selv om man nok vil skyde dem i skoene, at de har ganske andre motiver for at betvivle så store besparelser.

For at ingen skal være i tvivl, vil jeg gerne nævne, at vi også i Socialdemokratiet selvfølgelig er tilhængere af regelforenkling og administrative lettelser, også sådanne, der fører til en reduktion af det samlede antal af offentligt ansatte. Der skal bare være rimelighed og soberhed i den argumentation, man anvender for at nå frem til de pågældende sparemaal, og det synes vi ikke rigtig der foreligger i forbindelse med disse lovforslag.

Der er i de fire lovforslag ganske mange detaljeregler, og det ville føre meget vidt at kommentere dem alle sammen – tiden tillader det næppe – men jeg vil godt fremhæve et enkelt af forslagene, nemlig forslaget om, at der ikke længere skal finde beskatning sted af fortjeneste ved salg af fast ejendom, som ejeren har beboet, selv om afhændelsen finder sted inden for 2 år efter erhvervelsen.

Vi har i dag en udviklet administrativ praksis på området, og jeg føler i høj grad, at denne praksis indebærer, at de eksisterende regler er alment accepteret, altså at man f.eks. fritager for beskatning i de tilfælde, hvor folk af deres arbejdsgiver bliver tvangsforflyttet. Men helt at fritage for beskatning vil efter vores opfattelse alt for let kunne åbne for spekulationsprægede muligheder på boligmarkedet, en spekulation, som jo dybest set hverken de kommende huskere eller vi egentlig kunne tjene noget ved og næppe heller ville anse for ønskelig.

Vi nærer derfor ganske store betænkeligheder ved gennemførelsen af denne bestemmelse, der – som det også synes at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, åbner for, at der kan hjemtages ganske store fortjenester på kort tid, uden at fortjenesten bliver beskattet.

Som jeg sagde, er der tale om en lang række forskellige forslag, som for vores vedkommende giver anledning til en række opklarende spørgsmål, men jeg vil godt give det tilsagn, at vi fra Socialdemokratiets side er indstillet på en hurtig behandling med henblik på en gennemførelse af lovforslagene, sådan at de kan træde i kraft som forudset, dvs. være vedtaget inden den 1. januar 1990.

Aagaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi meget positivt på indholdet af denne første forenklingsspakke på skatteområdet. Det gør vi med baggrund i, at skal vi nå frem til en effektiviseret, moderne og slanket offentlig sektor på alle niveauer, er det nødvendigt, at vi herinde tager fat på at ophæve den stærkt detaljerede regulering, som i dag kendetegner vor eksisterende skattelovgivning, og som efter min bedste opfattelse er en følge af de mange ændringer af vore skattelove, der er gennemført i årenes løb.

Jeg tror, vi alle kender kritikken fra naboer, venner, familie og virksomhedsledere, ja, sågar fra ansatte i skatteadministrationen, af vort udviklede skattesystem, som føles kompliceret og rummer skatteregler, der er uoverskuelige. Personlig føler jeg ofte, at kritikken af skattereglerne egentlig overstiger kritikken af skattestrykket.

Ser vi på aftalen mellem regeringen og KL, indgår der en besparelse, som vi har været inde på tidligere, på 2.000 årsværk gennem en regelforenkling ved siden af besparelserne på de 3.000 årsværk gennem de strukturændringer, vi behandlede i L 6 og L 7.

Når der i denne forenklingsspakke tales om, at de fire lovforslag gennemført vil betyde en administrativ lettelse på 100 årsværk, svarer det altså kun til 5 pct. af de mål, der er aftalt, og så tror jeg, at enhver kan forstå, hvilket arbejde der ligger foran os her i Tanget med at gennemføre regelforenkling og sanering af en række love, som af den almindelige borger opleves som en forenkling.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti vil befinde os i frontlinien med dette arbejde og ikke vil helme, før vi har opnået en for borgerne enkel og forståelig skattelovgivning, samtidig med at retssikkerheden bliver forøget.

Efter vor opfattelse er det helt nødvendigt med en høj prioritering af dette arbejde. En for lang tidshorisont vil sløre allerede opnåede resultater og give skeptikerne for gode kort på hånden både med hensyn til forenkling og afbureaukratiseringen og med hensyn til muligheden for at opnå besparelsen på de 2.000 årsværk.

Vi ser det trods alt som noget positivt, at det er aftalt, at man én gang om året i de forhandlinger, der føres mellem kommunerne og skat-